

I Wymagania edukacyjne niezbędne do otrzymania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z chemii w klasie VIII

Wymagania szczegółowe z podstawy programowej	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Kwasy. .	Uczeń: - zna zasady bezpiecznego posługiwania się kwasami - rozpoznaje wzory kwasów - opisuje budowę kwasów - opisuje różnicę w budowie kwasów tlenowych i beztlenowych - zapisuje wzory sumaryczne kwasów beztlenowych HCl, H₂S oraz podaje ich nazwy - zapisuje wzory sumaryczne kwasów tlenowych HNO₃, H₂SO₃, H₂SO₄, H₂CO₃, H₃PO₄ oraz podaje ich nazwy - tłumaczy na czym polega dysocjacja jonowa - zna pojęcia: jon, kation i anion - porównuje budowę cząsteczek kwasów beztlenowych i tlenowych - określa odczyn roztworu (kwasowy, zasadowy,	Uczeń: - definiuje pojęcie kwasu - zapisuje wzory sumaryczne kwasów HCl, H₂S, HNO₃, H₂SO₃, H₂SO₄, H₂CO₃, H₃PO₄ oraz podaje ich nazwy - wymienia metody otrzymywania kwasów beztlenowych - wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o właściwościach i wynikających z nich zastosowań niektórych kwasów np. HCl - opisuje budowę cząsteczki poznanych kwasów tlenowych - wymienia metody otrzymywania kwasów tlenowych - wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o właściwościach	Uczeń: - wyjaśnia dlaczego w nazwie kwasu pojawia się wartościowość - projektuje i przeprowadza doświadczenia w wyniku którego można otrzymać kwas beztlenowy - przedstawia obserwacje i wnioski - projektuje i przeprowadza doświadczenia w wyniku którego można otrzymać kwas tlenowy H₃PO₄ - przedstawia obserwacje i wnioski - wskazuje tlenki kwasowe - wyjaśnia zasadę bezpiecznego rozcieńczania kwasu siarkowego(VI) -interpretuje wartość pH w ujęciu jakościowym (odczyn kwasowy, zasadowy, obojętny)	Uczeń: - oblicza wartościowość pierwiastków chemicznych w reszcie kwasowej - zapisuje równania reakcji otrzymywania kwasów beztlenowych w formie cząsteczkowej - zapisuje równania reakcji otrzymywania kwasów tlenowych w formie cząsteczkowej - wyznacza wartościowość pierwiastka centralnego w kwasie tlenowym - zapisuje równania reakcji dysocjacji jonowej H₂S w formie stopniowej - zapisuje równania reakcji dysocjacji jonowej H₂CO₃ w formie stopniowej - odczytuje równania reakcji dysocjacji jonowej kwasów - wyjaśnia, dlaczego	Uczeń: -omawia przemysłową metodę otrzymywania kwasu azotowego(V) - planuje doświadczenie dla reakcji ksantoproteinowej - tworzy prezentację multimedialną na temat powstawania i skutków kwaśnych opadów oraz o sposobach ograniczających ich powstawanie

	obojętny) oraz poznane wskaźniki -rozróżnia odczyny roztworów za pomocą wskaźników	i wynikających z nich zastosowań niektórych kwasów tlenowych - rozróżnia doświadczalnie odczyn kwasowy substancji za pomocą wskaźników - posługuje się skalą pH - wyjaśnia na czym polega dysocjacja elektrolityczna kwasów beztlenowych i tlenowych - zapisuje wybrane równania dysocjacji jonowej kwasów - wymienia wspólne cechy kwasów - porównuje sposoby otrzymywania kwasów beztlenowych i tlenowych - posługuje się skalą pH - interpretuje wartość pH w ujęciu jakościowym (odczyn kwasowy, zasadowy, obojętny)	- zapisuje równania reakcji dysocjacji jonowej kwasów beztlenowych i tlenowych - definiuje kwasy w odniesieniu do zmiany odczynu roztworu - wyjaśnia, dlaczego wszystkie kwasy barwią wskaźniki na taki sam kolor -wyjaśnia z czego wynikają wspólne właściwości kwasów - wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o powstawaniu i skutkach kwaśnych opadów oraz o sposobach ograniczających ich powstawanie -przeprowadza doświadczenie, które pozwoli zbadać pH produktów występujących w życiu codziennym człowieka (np. żywności, środków czystości) - podaje przyczyny odczynu roztworów kwasowego, zasadowego i obojętnego	roztwory wodne kwasów przewodzą prąd elektryczny - identyfikuje kwasy na podstawie podanych informacji - wyjaśnia pojęcie skala pH	
--	--	---	---	---	--

Sole.	Uczeń: - rozpoznaje wzory soli - wskazuje metal i resztę kwasową we wzorze soli - opisuje różnice w budowie soli kwasów tlenowych i beztlenowych - tłumaczy na czym polega dysocjacja jonowa - zna pojęcia: jon, kation i anion - dzieli sole ze względu na ich rozpuszczalność - ustala rozpuszczalność soli w wodzie na podstawie tabeli rozpuszczalności - zna schemat reakcji zobojętniania - odróżnia zapis cząsteczkowy od jonowego - podaje produkty równania reakcji metalu z kwasem i tlenku metalu z kwasem - podaje produkty równania reakcji wodorotlenków metali z tlenkami niemetalami - wyjaśnia przebieg reakcji strąceniowej - podaje przykłady soli o dużym znaczeniu w życiu człowieka.	Uczeń: - tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli: chlorków, siarczków, azotanów(V), siarczanów(IV), siarczanów(VI), węglanów, fosforanów(V), (ortofosforanów(V)) - tworzy nazwy soli na podstawie wzorów - definiuje pojęcie dysocjacji jonowej soli - zapisuje i odczytuje proste równania reakcji dysocjacji jonowej soli rozpuszczalnych w wodzie (np. NaCl) - zapisuje równania reakcji zobojętniania w formach: cząsteczkowej (proste przykłady) - projektuje doświadczenie oraz wyjaśnia przebieg reakcji zobojętniania (HCl + NaOH) - dokonuje podziału metali ze względu na ich aktywność chemiczną - opisuje zachowanie się metali w reakcji z różnymi kwasami - zapisuje proste przykłady równań reakcji wodorotlenków metali z tlenkami niemetalami	Uczeń: - tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli na podstawie nazw - zapisuje i odczytuje wybrane równania reakcji dysocjacji jonowej soli rozpuszczalnych w wodzie - projektuje i przeprowadza doświadczenie oraz wyjaśnia przebieg reakcji obojętniania (HCl + NaOH) - zapisuje i odczytuje równania reakcji zobojętniania w formach: cząsteczkowej, jonowej i jonowej skróconej (trudniejsze przykłady)- - zapisuje i odczytuje równania reakcji otrzymywania soli w wyniku działania kwasu na metal i na tlenek niemetalu-opisuje równania reakcji wodorotlenków metali z tlenkami niemetalami - projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające otrzymywać substancje trudno rozpuszczalne (sole i wodorotlenki) w reakcjach strąceniowych, - zapisuje i odczytuje równania reakcji	Uczeń: - sprawdza poprawność zapisu wzoru soli - przedstawia modelowo przebieg procesu dysocjacji jonowej - zapisuje samodzielnie obserwacje i podaje wnioski - zapisuje i odczytuje równanie reakcji otrzymywania dowolnej soli tą metodą - wyjaśnia rolę wskaźnika w reakcji zobojętniania - zapisuje i odczytuje równanie reakcji otrzymywania dowolnej soli tymi metodami - wyjaśnia pojęcie tlenek zasadowy - zapisuje i odczytuje bardziej skomplikowane równania reakcji wodorotlenków z tlenkami niemetalami - przypomina reakcję tlenku węgla(IV) z wodą wapienną - wyjaśnia pojęcie tlenek kwasowy - przewiduje wynik reakcji strąceniowej - zapisuje i odczytuje równanie reakcji otrzymywania dowolnej soli	Uczeń: - podaje nazewnictwo jonów powstałych w reakcji dysocjacji jonowej - rozwiązuje trudniejsze chemografy zapisując odpowiednie równania reakcji otrzymywania soli - rozwiązuje trudniejsze chemografy zapisując odpowiednie równania reakcji otrzymywania soli - rozwiązuje trudniejsze chemografy zapisując odpowiednie równania reakcji otrzymywania soli - rozwiązuje trudniejsze chemografy zapisując odpowiednie równania reakcji otrzymywania soli
-------	---	---	---	---	--

		w formie cząsteczkowej -na podstawie tablicy rozpuszczalności soli i wodorotlenków przewiduje wynik reakcji strąceniowej - zapisuje równania reakcji strąceniowych w formie: cząsteczkowej (proste przykłady) - wyszukuje i prezentuje informacje o zastosowaniach najważniejszych soli: chlorków, węglanów, azotanów(V)	strąceniowych w formach: cząsteczkowej, jonowej i jonowej skróconej (trudniejsze przykłady) -wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o zastosowaniach najważniejszych soli: chlorków, węglanów, azotanów(V)	tymi metodami -wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o zastosowaniach najważniejszych soli: chlorków, węglanów, azotanów(V), siarczanów(VI) i fosforanów(V) (ortofosforanów(V))	
Związki węgla z wodorem - węglowodory.	Uczeń: - wyjaśnia co to są węglowodory i związki organiczne - podaje definicję węglowodorów nasyconych (alkanów) - tworzy wzór ogólny szeregu homologicznego alkanów (na podstawie wzorów kolejnych alkanów) - zapisuje wzór sumaryczny alkanu o podanej liczbie atomów węgla - podaje zastosowanie metanu - wymienia właściwości fizyczne i chemiczne alkanów - podaje definicję alkenów,	Uczeń: - wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje o naturalnych źródłach węglowodorów - rysuje wzory strukturalne i półstrukturalne (grupowe) alkanów o łańcuchach prostych do czterech atomów węgla w cząsteczce - podaje ich nazwy systematyczne - obserwuje i opisuje właściwości fizyczne alkanów - obserwuje i opisuje właściwości chemiczne (reakcje spalania) -wyjaśnia jaka jest różnica pomiędzy spalaniem	Uczeń: - wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje o produktach destylacji ropy naftowej i ich zastosowaniach - pisze równania reakcji spalania alkanów przy dużym i małym dostępie tlenu - wykonuje proste obliczenia dotyczące alkanów - wskazuje związek między długością łańcucha węglowego a właściwościami fizycznymi w szeregu alkanów (gęstość, temperatura topnienia i temperatura wrzenia) - zapisuje i odczytuje	Uczeń: - opisuje konsekwencje spalania paliw kopalnych dla środowiska, w tym klimatu - planuje i przeprowadza doświadczenie umożliwiające zbadanie rodzajów produktów spalania metanu -dokonuje obliczeń o wysokim stopniu trudności - opisuje konsekwencje spalania paliw kopalnych dla środowiska, w tym klimatu - zapisuje równanie reakcji polimeryzacji etenu - zapisuje równania reakcji przyłączania wodoru, chloru,	Uczeń: -zapisuje równania reakcji podstawienia - dokonuje obliczeń o wysokim stopniu trudności - dokonuje obliczeń o wysokim stopniu trudności - dokonuje obliczeń o wysokim stopniu trudności

	węglowodorów nienasyconych - tworzy wzór ogólny szeregu homologicznego alkenów (na podstawie wzorów kolejnych alkenów) - zapisuje wzór sumaryczny alkenu o podanej liczbie atomów węgla - opisuje zastosowanie etenu - podaje definicję węglowodorów nienasyconych (alkinów) - tworzy wzór ogólny szeregu homologicznego alkinów (na podstawie wzorów kolejnych alkinów) - zapisuje wzór sumaryczny alkinu o podanej liczbie atomów węgla - opisuje zastosowanie etynu - podaje różnice i podobieństwa we właściwościach węglowodorów nasyconych i nienasyconych	całkowitym i niecałkowitym - zapisuje i odczytuje równania reakcji spalania metanu - porównuje właściwości fizyczne i chemiczne alkanów w szeregu homologicznym (metan, etan) - wyszukuje informacje na temat zastosowań alkanów - rysuje wzory strukturalne i półstrukturalne (grupowe) alkenów o łańcuchach prostych do czterech atomów węgla w cząsteczce - podaje ich nazwy systematyczne - tworzy nazwy alkenów na podstawie nazw odpowiednich alkanów - na podstawie obserwacji opisuje właściwości fizyczne i chemiczne (spalanie, przyłączanie bromu) etenu - zapisuje i odczytuje równania reakcji spalania etenu - wykonuje proste obliczenia dotyczące alkenów - rysuje wzory strukturalne i półstrukturalne (grupowe) alkinów o łańcuchach	równania reakcji spalania alkenów - omawia metodę otrzymywania etenu - zapisuje równania reakcji przyłączania bromu do etenu - wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje o właściwościach i zastosowaniu polietylenu - zapisuje i odczytuje równania reakcji spalania alkinów - omawia metodę otrzymywania etynu - zapisuje równania reakcji przyłączania bromu do etynu - projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające odróżnić węglowodory nasycone od nienasyconych - projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające odróżnić węglowodory nasycone od nienasyconych	chlorowodoru, bromowodoru do etenu - zapisuje równania reakcji przyłączania wodoru, chloru, chlorowodoru, bromowodoru do etynu - dokonuje obliczeń o średnim stopniu trudności	
--	--	--	--	--	--

		prostych do czterech atomów węgla w cząsteczce -podaje ich nazwy systematyczne -tworzy nazwy alkinów na podstawie nazw odpowiednich alkanów -na podstawie obserwacji opisuje właściwości fizyczne i chemiczne (spalanie, przyłączanie bromu) etynu - zapisuje i odczytuje równania reakcji spalania etynu -wykonuje proste obliczenia dotyczące alkinów -objaśnia jak można doświadczalnie odróżnić węglowodory nasycone od nienasyconych			
Pochodne węglowodorów.	Uczeń: - wyjaśnia, co to znaczy, że alkohole są pochodnymi węglowodorów - dzieli alkohole na mono- i polihydroksylowe - opisuje budowę cząsteczki alkoholu - wskazuje grupę funkcyjną alkoholi i podaje jej nazwę - zapisuje wzór ogólny alkoholi - pisze wzory sumaryczne, alkoholi	Uczeń: - rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) i strukturalne alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce - tworzy ich nazwy systematyczne - opisuje właściwości i zastosowania metanolu i etanolu - zapisuje równania reakcji	Uczeń: -projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające zbadać właściwości fizyczne i chemiczne etanolu - wyjaśnia pojęcie grupa alkilowa -projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające zbadać właściwości fizyczne i chemiczne glicerolu - zapisuje równania reakcji spalania alkoholi - projektuje i przeprowadza	Uczeń: -zapisuje równania reakcji spalania alkoholi - podaje nazwy zwyczajowe i alkoholi - podaje odczyn roztworu alkoholu -opisuje fermentację alkoholową - wyjaśnia nazwę systematyczną glicerolu (propano- 1,2,3-triol) - zapisuje równanie dysocjacji kwasu octowego	Uczeń: -dokonuje obliczeń o wysokim stopniu trudności -zapisuje równania reakcji prowadzące do otrzymania mydła i podaje nazwy produktów tych reakcji - omawia różnicę pomiędzy reakcją estryfikacji a reakcją zobojętniania - wyjaśnia pojęcie hydroliza estrów -podaje zastosowania aminokwasów

	monohydroksylowych o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce - wyjaśnia co to są nazwy systematyczne i zwyczajowe - dzieli alkohole na mono- i polihydroksylowe - wyjaśnia różnice między alkoholami mono- i polihydroksylowymi - zapisuje wzór sumaryczny propano -1,2,3-triolu (glicerolu) - podaje różnice i podobieństwa we właściwościach alkoholi - podaje przykłady kwasów organicznych występujących w przyrodzie (kwas mrówkowy, szczawiowy, cytrynowy) - wyszukuje informacje na temat ich zastosowań - opisuje budowę kwasów karboksylowych - wskazuje grupę funkcyjną kwasów karboksylowych i podaje jej nazwę - zapisuje wzór ogólny kwasów karboksylowych - pisze wzory sumaryczne kwasów monokarboksylowych	spalania metanolu i etanolu - opisuje negatywne skutki działania metanolu i etanolu na organizm ludzki - rysuje wzór półstrukturalny (grupowy) propano- -1,2,3-triolu (glicerolu) - tworzy jego nazwę systematyczną i zwyczajową - opisuje jego właściwości fizyczne - wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje na temat zastosowań glicerolu - wyjaśnia zależność między długością łańcucha węglowego a stanem skupienia i aktywnością chemiczną alkoholi - rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) i strukturalne kwasów monokarboksylowych o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce - tworzy ich nazwy systematyczne i zwyczajowe - opisuje wybrane właściwości fizyczne i chemiczne kwasu etanowego (octowego) - bada odczyn wodnego	doświadczenie pozwalające zbadać właściwości fizyczne i chemiczne kwasu etanowego (octowego) - zapisuje w formie cząsteczkowej równania reakcji tego kwasu z wodorotlenkami, tlenkami metali, metalami - zapisuje równania reakcji spalania kwasów - projektuje i przeprowadza doświadczenie, które pozwoli zbadać właściwości fizyczne i chemiczne długołańcuchowych kwasów karboksylowych - projektuje i przeprowadza doświadczenie, które pozwoli odróżnić kwas oleinowy od palmitynowego lub stearynowego - planuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające otrzymać ester o podanej nazwie - wyszukuje informacje o właściwościach estrów w aspekcie ich zastosowań - pisze równanie reakcji kondensacji dwóch cząsteczek glicyny	- zapisuje i uzupełnia równania reakcji spalania kwasów tłuszczowych - podaje miejsce występowania wiązania podwójnego w kwasie oleinowym - podaje definicję mydła - przewiduje produkty reakcji estryfikacji - zapisuje wzory estrów na podstawie ich nazw	
--	---	---	--	---	--

	o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce - wyjaśnia co to są nazwy systematyczne i zwyczajowe - dokonuje podziału na kwasy nasycone i nienasycone - opisuje budowę cząsteczek wyższych kwasów karboksylowych - podaje nazwy długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych (kwasów tłuszczowych) nasyconych (palmitynowego, stearynowego) i nienasyconego (oleinowego) - zapisuje wzory kwasów tłuszczowych - podaje różnice i podobieństwa we właściwościach kwasów monokarboksylowych - podaje przykłady występowania estrów i aminokwasów - wymienia substraty reakcji estryfikacji - opisuje budowę aminokwasów - wskazuje grupy funkcyjne aminokwasów i podaje ich	roztworu kwasu etanowego - rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych (kwasów tłuszczowych) nasyconych (palmitynowego, stearynowego) i nienasyconego (oleinowego) - opisuje wybrane właściwości fizyczne i chemiczne długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych - wyjaśnia zależność między długością łańcucha węglowego a stanem skupienia i reaktywnością kwasów karboksylowych - wskazuje grupę funkcyjną we wzorze estru - zapisuje równania reakcji między kwasami karboksylowymi (metanowym, etanowym) i alkoholami (metanolem, etanolem) - tworzy nazwy systematyczne i zwyczajowe estrów na podstawie nazw odpowiednich kwasów karboksylowych (metanowego, etanowego) i alkoholi (metanolu,			
--	--	---	--	--	--

	nazwy	etanolu) - opisuje wybrane właściwości fizyczne i chemiczne aminokwasów na przykładzie kwasu aminooctowego (glicyny)			
Substancje chemiczne o znaczeniu biologicznym.	Uczeń: - opisuje budowę tłuszczów (jako estry glicerolu i kwasów tłuszczowych) - dzieli tłuszcze ze względu na stan skupienia, pochodzenie i charakter chemiczny - zalicza tłuszcze do estrów - wymienia skład pierwiastkowy białek - opisuje budowę białek - opisuje jak powstają białka - wymienia rodzaje białek - podaje reakcje charakterystyczne białek - wymienia skład pierwiastkowy cukrów - opisuje budowę cukrów - dzieli cukry na proste i złożone - wymienia właściwości fizyczne i chemiczne cukrów	Uczeń: - wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie tłuszczów (jako estrów glicerolu i kwasów tłuszczowych), ich klasyfikacji pod względem pochodzenia, stanu skupienia i charakteru chemicznego - wyjaśnia, czym różnią się tłuszcze nasycone od nienasyconych - wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o wybranych właściwościach fizycznych, znaczeniu i zastosowaniu tłuszczów - wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie i właściwościach fizycznych oraz znaczeniu i zastosowaniu białek - zna odczynnik chemiczny służący do wykrywania	Uczeń: - planuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające zbadać właściwości fizyczne tłuszczów - definiuje białka jako związki chemiczne powstałe z aminokwasów - planuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające zbadać zachowanie się białka pod wpływem ogrzewania, etanolu, kwasów i zasad, soli metali ciężkich (CuSO₄) i chlorku sodu - opisuje różnice w przebiegu denaturacji i koagulacji białek - projektuje i przeprowadza doświadczenia pozwalające potwierdzić obecność białka za pomocą stężonego roztworu kwasu azotowego(V) w różnych produktach spożywczych - projektuje i przeprowadza	Uczeń: - projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające odróżnić tłuszcz nasycony od nienasyconego - wyjaśnia na czym polega wysalanie białka - operuje pojęciami koagulacja, peptyzacja, wysalanie, denaturacja, żół, żel - omawia reakcję otrzymywania i utleniania glukozy - zapisuje równanie reakcji procesu fotosyntezy i utleniania - zapisuje równanie reakcji sacharozy z wodą - wyjaśnia dlaczego skrobia i celuloza są polisacharydami	Uczeń: - omawia funkcje tłuszczów - dokonuje obliczeń o wysokim stopniu trudności - wyjaśnia na czym polega próba akroleinowa - bada skład pierwiastkowy białek - wyjaśnia na czym polega efekt Tyndalla - wyjaśnia na czym polega próba Tollensa i próba Trommera

		obecności białka w różnych produktach spożywczych -wymienia czynniki powodujące koagulację białka - wymienia czynniki powodujące koagulację i denaturację białka - wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie cukrów (glukozy, fruktozy, sacharozy, skrobi i celulozy), ich klasyfikacji oraz o wybranych właściwościach fizycznych, znaczeniu i zastosowaniu cukrów	doświadczenia pozwalające wykryć obecność skrobi za pomocą roztworu jodu (w wodnym roztworze KI) w różnych produktach spożywczych		
--	--	---	---	--	--

II. Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Uczeń jest oceniany według tradycyjnej skali ocen od 1 do 6. W celu dokładniejszego pokazania jakości pracy ucznia dopuszcza się przy ocenach częściowych plusy (+) i minusy (-). Ocenę śródroczną i roczną wystawia się na podstawie ocen bieżących. Ocena śródroczna i roczna nie jest średnią arytmetyczną ocen częściowych, ale uwzględnia wszystkie formy aktywności ucznia.

Na lekcjach chemii ustala się następujące sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych:

1. Prace pisemne:

A) Sprawdziany

- Obejmują wiadomości z całego działu i są zapowiadane z tygodniowym wyprzedzeniem. Każdy sprawdzian poprzedza lekcja powtórzeniowa. Sprawdziany są obowiązkowe. W przypadku nieobecności, uczeń pisze sprawdzian na pierwszej lekcji po przyjeździe do szkoły (wyjątkiem jest

długotrwała nieobecność). Uczeń ma prawo poprawić ocenę ze sprawdzianu w terminie ustalonym z nauczycielem. Ocena z poprawy zostaje wpisana do dziennika elektronicznego.

B) Kartkówki

- Obejmują wiadomości z trzech ostatnich lekcji. Nauczyciel nie ma obowiązku zapowiadania kartkówek. Zgłoszenie na początku lekcji nieprzygotowania zwalnia ucznia z niezapowiedzianej kartkówki. Ocenę z kartkówki można poprawić ustnie.

2. Odpowiedzi ustne:

- Sprawdzają opanowanie wiadomości z trzech ostatnich lekcji. Każdy uczeń może być pytany na każdej lekcji. Odmowa odpowiedzi ustnej przez ucznia jest równoznaczna z wystawieniem mu oceny niedostatecznej za tę formę sprawdzania wiedzy.

3. Aktywność i praca na lekcji:

- Ocenie podlega m.in. systematyczność, samodzielność, zaangażowanie, współpraca w grupie oraz udział w dyskusjach i ćwiczeniach.

4. Przygotowanie i przedstawienie na forum klasy referatu lub prezentacji multimedialnej z zakresu treści programowych:

- W przypadku prac tego rodzaju oprócz efektu końcowego oceniany jest również wkład pracy, konieczny do ich wykonania.

5. Ćwiczenia praktyczne - doświadczenia:

- Ocenie podlega umiejętność przestrzegania zasad BHP, dokładność i staranność wykonania doświadczenia, umiejętność obserwacji i wnioskowania

6. Udział w konkursach i olimpiadach na różnych szczeblach.

Zasady pracy ucznia na lekcjach chemii:

- uczeń jest zobowiązany do noszenia i systematycznego uzupełniania zeszytu przedmiotowego, zeszytu ćwiczeń (jeżeli jest w danej klasie) oraz posiadania podręcznika

- od ucznia wymaga się systematycznego przygotowania do lekcji oraz aktywnego uczestnictwa w zajęciach

- każdy uczeń ma prawo dwa razy w okresie roku szkolnego zgłosić nieprzygotowanie do lekcji. Nieprzygotowanie nie obejmuje sprawdzianów, lekcji powtórzeniowych i zapowiedzianych kartkówek.

- sprawdzone i ocenione pisemne prace kontrolne uczeń i jego rodzice otrzymują do wglądu według poniższych zasad:

- a) uczniowie zapoznają się z poprawionymi pracami pisemnymi w szkole po rozdaniu ich przez nauczyciela;
- b) rodzice uczniów mają wgląd do poprawionych prac pisemnych swoich dzieci w szkole podczas wywiadówek lub indywidualnych spotkań (wcześniej umówionych) z nauczycielem.

III. Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej

1. Uczeń (lub jego rodzice/prawni opiekunowie) mogą złożyć pisemny wniosek z uzasadnieniem o podwyższenie przewidywanej oceny rocznej z chemii nie później niż 3 dni przed zebraniem klasyfikacyjnym rady pedagogicznej.
2. Wniosek musi zawierać:
 - a. imię, nazwisko, klasę ucznia, nazwę przedmiotu, z którego uczeń ubiega się o uzyskanie wyższej oceny,
 - b. imię i nazwisko nauczyciela przedmiotu, ocenę przewidywaną i ocenę oczekiwaną,
 - c. jasne uzasadnienie wniosku.
3. Warunkiem dopuszczenia ucznia do sprawdzianu weryfikującego jest spełnienie wszystkich poniższych kryteriów:
 - a. usprawiedliwione nieobecności na zajęciach przedmiotu,
 - b. przystąpienie do wszystkich przewidzianych przez nauczyciela sprawdzianów
 - c. skorzystanie z zaoferowanych wcześniej przez nauczyciela form poprawy.
4. Nauczyciel chemii przed klasyfikacyjnym zebraniem rady pedagogicznej, sprawdza wiedzę i umiejętności ucznia. Sprawdzian weryfikujący obejmuje zakres materiału z całego roku szkolnego i przygotowany jest na poziomie wymagań edukacyjnych na ocenę, o którą uczeń się ubiega.
5. Nauczyciel po sprawdzeniu wiadomości i umiejętności ucznia utrzymuje bądź ustala wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną z zajęć edukacyjnych, a ocena ta jest ostateczna, z zastrzeżeniem zapisów Statutu Szkoły § 86 ust. 1 oraz § 87 ust. 1.